

ΕΥΝΑΡΟΜΗ
ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΡΟΤΕΑ
Εν Ελλάδι Δρ. 10
Εν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ
Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσω-
τερικῶν καὶ ἐναντι τοῦ Κήπου.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΠΙΒΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κρητικαὶ εἰκόνες, Ἀπὸ Χανίων εἰς Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Κονδυλάκη.
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.
ΠΟΙΗΣΙΣ Πρόσκλησις, ὑπὸ Ἰ. Μαρᾶνου.
Γυναικεῖα ἀρετὴ, ὑπὸ Ἐμμένειν.
Ἐκτυπωτικὴ τῶν ὑφασμάτων βιομηχανία (Ταῖα Λιμνοκόντροι), ὑπὸ Ν. Σωροκιάδου.
Ἡ μύθος τῶν αἰδηροδρόμων ἢ ἡ καταχθόνιος ἀμφεστασία.
Ἡ πολυτέλεια, κατὰ τὸν Λεωφ. Βωλιέ, ὑπὸ Τ. Ι. Κ. Ἀναλεκτα.
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ Ναυτικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ πλοῦτος Ἀϊζενφίγγερ, ὑπὸ Ν. Πετρή.
Ἐν τῷ ΔΕΛΤΙῳ Ἡμερολόγιον. — Ἐορταὶ τῆς ἑβδομάδος. — Μικρὰ εἰδήσεις. — Ἰδιαιτέρη γράμματα. — Ἀγγελλοί.
ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΠΗΜΑ. Μαργαρίτα τῆς Κας Em. de Girardin.

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΠΟ ΧΑΝΙΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

Α'

Ἡ ἐν Χανίοις διαμῶν, ἐν τῇ ἀσφυκτικῶς στενοχωρῶ καὶ ἡμέτερα καθαροὶ ἐκείνη πόλει, θά ἦτο ἀνυπόφορος, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἐν τῇ πόλει ἀρκούντως τέρπναι ἐξοχα, εἰς ἃς εὐθείως ἀναφυγῆσαι οἱ κάτοικοι, ἢ μάλ' ἂν οἱ κάθηρον τῶν Χανίων, ὁσάκις ἀπαυδαῖον ἐκ τῆς ἐν τῇ πόλει ἀθλιότητος καὶ τῆς μονοτηρίας τοῦ βίου. Ἡ Χαλέπα, ἡ Μουρνιάς, τὰ Περβολοῖα, τὰ Μπουτσουναρία καὶ ὁ Πλατανιάς εἰσὶν ἀρκούντως δροσερὰ χωρία, ὡστε νὰ διασκεδάσῃ τὴν βαρεῖαν ἀνάην, ἣτις ἐπιπέει εἰς τὰς στενάς καὶ βαθεῖας, ὡς διαδρόμους κατακοιμῶν, ὁδοὺς τῶν Χανίων. Καὶ ἐνταῦθα ἐξέρχεται ὁ κόσμος, κατὰ τὰς ἑορτὰς ἰδίως τοῦ θεοφώνου, ὡς ἀναπνεύσῃ ἀεὶ καθαρὸν καὶ ἀνακουφίσῃ τὰ ὠτὰ τοῦ ἐκ τῶν ὠρυγῶν καὶ τῆς ἀλλῆς τύρβης τῶν Βεργαζίων ἀχθοφόρων καὶ τῶν πωλητῶν τῶν ψυχρῶν σερμπετιῶν. Ἄλλοι μεταβαίνουν εἰς τὰ χωρία τοῦ Ἀκρωτηρίου, κυρίως χάριν τῆς θήρας τῶν τρυγῶν καὶ τῶν συκαλίδων.

Εἰς Ἀκρωτήριον ἐξεδραμον καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ φίλου μου κ. Μ. τὸν Ἰουλίον τοῦ 1885, οὐχὶ χάριν θήρας, ἀλλ' ἀπλῶς ὅπως ἐπισκερθῶ τὴν μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ διέλθω ὥρας τινὰς ἐκτός τῶν τευχῶν τῆς πόλεως.

Δύο ὄναρια, ἀρκούντως ζωηρά, ἐκ τῶν δεδομένων με ἀγγῶγιον, μᾶς ἀνέμενον περὶ τὴν 5 μὲ μ. ἔξω τῆς πόλεως τῆς καλουμένης Χαλέπα-καπίσι. Διηυθύνθημεν πρὸς ἀνατολάς, βαδίζοντες παραλλήλως τῆς τάφρου τοῦ τέλους, ἐπὶ τῶν χαλαζόντων ἀναχωμάτων τοῦ ὁδοῦ ἐφαίνοντο ἤδη πολλὰὶ ὀμάδες χανουμισσῶν καθημένων ἢ περιπατούντων μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐταῖς νεχελείας. Ἐδῶ δὲ καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐποφρῶν

τοῦ φρουρίου φαίνονται καὶ τινες νιζαμιδὲς ρακνδύται καὶ οἰκτροὶ, πλύνοντες τὰς καραβάνας τῶν ἠδοντῶν ἡμεζηπλωμένοι μονοτόνον τι τουρκικὸν ἄσμα. Κάτω δὲ εἰς τὸ βάθος τῆς εὐρείας τάφρου, ἣτις εἶνε κληρῆς λαγανοκήπιον, ἀκρύεται ὁ ρυθμικὸς κρότος τοῦ μηχανοπήγαδου, στρεφομένου ὑπὸ καχεκτικοῦ καὶ κατήφους ὄναριον, κατὰ δὲ δικάσμενον νὰ παίξῃ αἰωνίαν τυφλομυθῆν ἐκεῖ κάτω.

Ἡ λεωφόρος ἦν διερχομένη, ἀναμνηστικὴ μετὰ τὸν πλοῦσιον αὐτῆς κόνιορτον τὰς ἀθηναϊκὰς ὁδοὺς. Ἐκ τοῦ βαδίσματος τῶν ζῶων καὶ τῆς ἐλαφρᾶς πνοῆς τοῦ ἀνέμου ἐγείρονται περὶ ἡμᾶς νέφη πυκνὰ κόνεως, μόλις ἐπιτρέποντα νὰ διακρίνωμεν τὰς παραλλήλως βαδίζούσας Ἀφρικανίδας μετὰ βρέφη ἀνητημένα ὡς ἐν καλάϊ ἐπὶ τῆς ῥαχέως τῶν. Τινες τούτων φέρουσιν ἀγγεῖα εὐμεγεθῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, χωρὶς νὰ τα κρατῶσι, καὶ ἄλλα σηκνοῦσι πελώρια δέματα φρυγῶν. Οὐμιλοῦσιν ὅτε μεν ἀραβιστί, ὅτε δ' ἐλληνιστί. Αἱ πρεσβύτεραι καλοῦσαι δυσχερᾶς τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν νεωτέρων τῆν προφῆραν παραμένει τὸ λαρυγγιδεὲς καὶ ἄσπερ τῆς Ἀραβικῆς, ἢν καλοῦσι συνηθέστερον. Αἱ πρεσβύτεραι ἔχουσιν ἀκνητικὰ στίγματα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἀλλὰ παρὰ ταῖς νεωτέραις, αἵτινες κατὰ τὴν ἐδυμασίαν καὶ τὸν ἄλλην κόσμον ἀπομιμουμένη τὰς θάγαυεις ὀθωμανίδας, ἐκλείπει ἡμέραι ὁ βαρβαρὸς οὗτος στολισμὸς. Διακρίνω μίαν ἢ δύο νεανίδας νοστινωτάτας, με γλυκὴ μελαγχροῖνον χροῖμα καὶ μαύρους ὀφθαλμοὺς φωτοβόλους.

Μετὰ μικρὸν διερχομένη διὰ μέσου τῆς συνοικίας τῶν ἀποίκων Βεργαζίων, ἣτις ἐξαπλοῦται εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν πρὸ τῆς παραλλίας πύλης, τῆς καλουμένης Κοῦμ-καπίσι, ἣτοι πύλης τῆς ἀμμου, ὡς ἐκαλεῖτο καὶ ἐπὶ Ἑνετῶν (1). Ὁ συνοικισμὸς οὗτος διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἀποτελεῖται ἀπὸ καλύβας ἐκ βουούλων, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐξ οἰκίσκων ταπεινῶν καὶ φύρδην μίγδην ἐκτισμένων. Ἐνταῦθα κατοικοῦσιν οἱ εὐπορότεροι, ἐκεῖ δὲ οἱ νηλυδοὶ (διότι ἡ μετανάστευσις ἐξ ἀκόλουθῆ), οἱ μὴ ἀποκλήσαντες ἀκόμη ἀρκετὰ χρήματα ἐκ τῆς ἀχθοφορικῆς, ὡς μεταβάλλωσι τὴν ἀγυρίην καλύβην εἰς λιθόκτιστον οἰκίαν. Τσαυτὴ εἶνε ἡ ἐξελίξις τῆς ἀποικίας ἐκείνης, ἣτις ἂν δὲν ληφθῆ πρόνοια ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου, θά λαβῆ ἐπιφόβους διὰ τὸ χριστιανικὸν εἶδος διαστάσεις. Εἶνε γινώσκον ὅτι αἱ τελευταῖαι ταραχαὶ εἰς τοὺς ἀχθοφόρους τοῦτους ὀφείλοντο κατὰ μέγα μέρος.

Ὅφειλὼ νὰ ποιῆσω ἐνταῦθα μνηεῖον τοῦ μηχανικοῦ αἰδηροργεῖου τοῦ Οὐστά Ρε-

(1) Sabbionera.

σίτη, κατασκευάζοντος ἐλαιοθλιπτικὰς μηχανάς, διότι ὁ αξιόλογος οὗτος ἄνθρωπος εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων ὀθωμανῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ὡς πρόγραμμα τοῦ βίου τῶν τὸ dolce far niente.

Ἡ παραλία, ἣτις κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Βεργαζίων ἐκτείνεται ἀμμάδης καὶ μάλακῆ, μικρὸν περαιτέρω τραχύνεται, καὶ βράχοι ἀπορρώγες καὶ πολυσχιδεῖς σχηματίζουσι πρὸ τοῦ κύματος κρημνοὺς ἀποτόμους.

Εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸ ὄρειον, ἀλλὰ πρὸ πάντων εὐάερον προάστειον Χαλέπαν, γινώσκῃν ἐκ τῆς ἐνταῦθα συναφθείσης μετὰ τῆς Πύλης καὶ Κρητῶν συμβάσεως τοῦ 1878. Ἀπαντῶμεν μίαν οἰκίαν ἐδῶ, μονήρη, ἄλλην ἐκεῖ, βαυκαλιζομένην ὑπὸ τοῦ δούπου τῶν κυμάτων. Πᾶσαι καινούργιες καὶ εὐπρόσωποι. Μετὰ μίαν πτυχὴν τοῦ ἐδάφους ἀρκούντως βαθεῖαν, ἀρχονται πυκνοῦναι αἱ οἰκίαι καὶ ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν ἐπὶ κοκκινωποῦ καὶ βραχῶδους πρανοῦς τὴν δροσερὰν Χαλέπαν, ἐγκατεσπαρμένην ὑπὸ δένδρων καὶ θάλαρῶν κηπιῶν.

Ἐφ' ὅσον προχωροῦμεν, ἡ ὁδὸς ἀποβαίνει ἀνάντης καὶ τραχεῖα. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τὸ ἀκρωτήριον Μελέγας, καλούμενον κοινῶς Ἀκρωτήρι, καὶ ἀποτελοῦν τὸν βόρειον βραχίονα τοῦ κόλπου τῆς Σούδας.

Τῆς Χαλέπας ὑπέκεινται πύργος τις γιαννιτσαρικός, μονήρης καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἡμαυρωμένος.

— Παρατήρησε, μοὶ λέγει ὁ συνοδοιπόρος μου, αὐτὸν τὸν βλοσυρὸν πύργον. Ὅπως εἶνε κατήφης, δὲν ὁμοιάζει με γέροντα γιαννίτσαρον, παραβάλλοντα τὴν πρὸ τοῦ 1821 ἀπόλυτον ἰσχύν του μετὰ τὴν σημερινὴν ἀδυναμίαν του; Ὡ, ἂν εἶχε στόμα πόσα φρικουρήματα τῆς γιαννιτσαρικῆς ἐποχῆς ἠδύνατο νὰ διηγηθῆ! Ὀνομάζεται πύργος τοῦ Ζουναλῆ. Μετὰ τὴν σφάγην τὴν γενομένην ἐν Χανίοις κατὰ τὴν ἐγάρην τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, οἱ τουρκοὶ ἐξορμησαντες συνέλαβον ὅσους χριστιανοὺς εὗρον ἐν Ἀκρωτηρίῳ (διότι οἱ πλείστοι εἶχον καταφυγεῖ εἰς τὰς σπηλαδάς τῆς βορείας ἀκτῆς, ὅπουθεν τοὺς παρελάβον Κάσια πλοῖα) καὶ τοὺς ἐκλείσαν εἰς τὸν πύργον τοῦτον, με σκοπὸν τοὺς μὲν ἄνδρας νὰ σφάξωσι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια νὰ ἐξανδραποδίσωσι. Ἄλλ' εἰς τῶν ταχθέντων πρὸς φρούρησιν αὐτῶν, — χριστιανὸς ἐν κρυπτῷ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς οἱ Κουρμούληδες — ἠνέφεξ τὴν νύκτα τὴν θύραν καὶ ἐφυγάδευσε πολλοὺς καὶ ἠθέλε τοὺς φυγαδεύσει ὅλους, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν κατέφθανον οἱ ἄλλοι τουρκοὶ, οἵτινες κατέσφαξαν τοὺς ὑπολειφθέντας ἀνηλεῶς.

Β'

Φθάνομεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀνωφε-

ρείας, εις τὰ Φρούδια, ὅπως καλεῖται ἡ θεία. Ὁ ὄριζον ἠερύνηται ἀφ' ἡμέρας ἀπείρωσ, αὐραὶ δροσεραὶ καὶ μεμυρωμένα ὑπὸ τῶν ἀρωμάτων τοῦ βουνοῦ μᾶς περιέλουσαν καὶ τὰ στήθη μας πλατυνθέντα ἀφ' ἡμέρας ἀναφωνήσεις ἀνακουφίσαι καὶ εὐαρεσκείας. Ἰσάμεθα ἐπὶ ἱκανοῦ ὕψους καὶ θέαμα ποικίλον καὶ μαγευτικὸν ἐξαπλοῦται περὶ ἡμῶν. Πρὸς βορρᾶν ἡ θάλασσα, λεῖα ὡς κρυστάλλος καὶ σπινθηροβόλουσα, ὡς ὠκεανὸς ἐξ ἀδαμάντων, ὑπὸ τῆς τελευταίας τοῦ ἡλίου ἀκτίνης. Πέντε ἡ ἐξ λευκόταται ἀλιίδες διαστίζουσι τὴν βαθυκύανον αὐτῆς ἐπιφάνειαν. Ἐγγυτέρω ἡ πόλις μὲ τὰς πυκνὰς καὶ ὑψηλὰς τῆς οἰκίας, ἐκ τοῦ μέσου τῶν ὁποίων ἀνορθοῦνται, ὡς κρῖνα, οἱ λευκοὶ μιναρέδες καὶ τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Τριμάρτυρος. Πόσον ὠραία φαίνεται μακρόθεν! Νομίζεις ὅτι εἶνε ζωγράφημα, πλασιούμενον ἀφ' ἐνὸς ὑπὸ τῆς ἀργυρᾶς κα' πολυκαμποῦς ταινίας τοῦ κύματος καὶ ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ κεραμοχρόου τεύχους, οὕτως αὐτὸ ὑψηλὰ ἐπάλλεις περιαναγίζονται ἡδὴ ὑπὸ τῶν ῥόδων τῆς δειλῆς. Ἐκ τῶν ὕλων τῶν παραθύρων ἀναδιδόνται διὰ τῆς ἀντανάκλασεως τοῦ ἡλίου μωραὶ ἀνταύγειαι, αἰτίνες, συναντῶμεναι ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀποτελοῦσαν ὑποτρέμουσάν τινα αἰγλήν, ὅλον στέμμα ἐκ φέγγους. Ἀκολουθοῦντες διὰ τοῦ βλέμματός τὴν πρὸς δυσμὰς παραλίαν, ἥτις ἐκτείνεται εὐθεία καὶ ὀμαλῆ εἰς ἀρκούντως μακρὰν ἀποστάσιν, φθάνομεν εἰς τὸ ἀψωτῆριον Σπάθα, ὅπου, εἰςχωροῦν βαθείας εἰς τὴν θάλασσαν, ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου τὸν εὐρύν τῶν Χανίων κόλπον. Τὸν Σπάθον ἀκολουθοῦσι διαδοχικαὶ δευράδες καὶ ἀκρωτήρια, βαθμῶδον ἀφανίζόμενα ἐν τῇ συνεχῆ τῆς δύσεως αἰγλή. Πρὸς νότον ἐξαπλοῦται ἡ πεδιάς τῶν Χανίων. Μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως φαίνονται ὡς σμαράγδινα τετράγωνα, ἐν μέσῳ τῶν ξανθῶν αἰτοφόρων ἀγρῶν, πέντε ἡ ἐξ περιβόλια καὶ ὁ δὲ κρησίου κήπος. Ἄλλ' ἰδιαιτέρως προσελκύει τὸ βλέμμα τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον μὲ τὰς ἀγρίας κυπαρίσσους του καὶ τὰς λευκαζούσας ἐν μέσῳ τῶν ὑψηλῶν χόρτων πολυαριθμῶν ἐπιτυμβίους στήλας. Μετὰ μικρὸν διανοίγεται ἡ πεδιάς εἰς ἐπιμήκη λεκάνην ἐξικνουμένην ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Σουδάς μέχρι τοῦ χωρίου Ἀλικιανοῦ, τὸ ὅποιον ἀπθανάτισεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ Κανταβόλοντος καὶ ἡ γραφίς τοῦ Ζουμπελίου. Ἡ ἔκτασις αὕτη καλύπτεται ὑπὸ πυκνοῦ δάσους ἐξ ἐλαίων καὶ πορτοκαλεῶν, ἐκ τοῦ μέσου τῶν ὁποίων προβάλλονται ἰδοὶ καὶ ἐκεῖ αἱ ἐπαύσεις τῶν βένδων. Μετὰ τὴν πεδιάδα, ἀνυψοῦται, εὐθιγῆς καὶ ὑπερήφανος, ἡ μακρὰ σείρα τῶν Λευκῶν Ὀρέων, ἀποφράσσουσα ἐντελῶς τὸν πρὸς νότον ὄριζοντα. Ἄλλ' οὐδὲν τὸ γραφικὸν παροῦσάκει, οὔτε ἰδιοτρόπους ἡ ἀγριακᾶς κορυφᾶς, οὔτε πολυστρόφους καὶ τραχείας δευράδας, οὔτε σπήλαια ἢ φάραγγας βαθείας. Μονότονος καὶ ξηρὰ, φαίνεται ὡς πελώριος βράχος ἐκ γρανίτου. Λωρίδες τινὲς χιόνος ἀπαστράπτουσι ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων κορυφῶν ὡς ἀργυρὰ ἐλάσματα.

Ἐξακολουθοῦμεν τὴν ὁδοπορίαν ἡμῶν

μὲ τὴν καρδίαν ἐμπλεῖν ἡδέων αἰσθημάτων ἐκ τοῦ μαγευτικοῦ ἐκείνου πανόραματος. Ἄλλ' ὅποια ἀντίθεσις μεταξύ τῆς χλοερᾶς πεδιάδος τῶν Χανίων καὶ τῆς ἀγροῦ καὶ τραχείας φύσεως, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας εὐρισκόμεθα ἡδὴ. Πανταχοῦ βράχοι ἐρυθρωτοὶ ἢ φαιοὶ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καχεκτικὸς τῆς θάμνος, θλιβερῶς ταλαντεύων τὴν ἡμίσηρον κορυφὴν του ἐν τῇ πνοῇ τοῦ ζεφύρου. Δεξιῶ ἡμῶν μόλις διακρίνεται ἐν μέσῳ τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου φλεγόμενων βράχων ἡ μόνη ἐν Κρήτῃ, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, γυναικεῖα μόνη, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Καλογράφος. Πρὸ τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1821 ἡ μόνη αὕτη ἤματι, συντηροῦσα περὶ τὰς ἑκατὸν μοναχάς, τῶν ὁποίων τὰ χειροτεχνήματα καὶ ἰδίως τὰ διαφανῆ μεταξὺ τὰ ὑψίστα (χασιλαμάδες) ἦσαν περιζήτητα. Ὁ χαρὶς περιηγητῆς Savary ἔχει ἀφιερῶσαι ὠραίας τινὰς σελίδας εἰς τὴν μόνην ταύτην. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὅμως τοῦ 1821 ἠρημώθη καὶ καταρριπώθη καὶ τὸ μοναστήριον τοῦτο, καὶ μόλις ἐπ' ἑσχάτων ἐπανιδρύθη ὑπὸ ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ γραιῶν μοναχῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχει περιουσίαν καὶ οἱ χριστιανοὶ δὲν ἀγοράζουσι πλέον τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν διὰ τῶν πρὸς τὰς μονὰς δωρεῶν, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ προκύβῃ.

Τὸ χωρίον Κορακίαις, δηλαδὴ πέντε ἡ ἐξ πενιχραὶ οἰκίαι, φαίνεται μικρὸν περαιτέρω ἐν μέσῳ μελαγχολικῶν συστάδων βράχων. Μία ἡμίσηρος συκαμινέα, ἀναμνησκουσα τὴν καταρριπῆσιν τῆς τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τινὲς ἀμυγδαλαὶ εἰσὶν ἐν αὐτῷ οἱ μόνον ἀντιπρόσωποι τοῦ φυτικοῦ βασιλείου.

Προχωροῦμεν. Ἡ ὁδὸς εἶνε πολλαχοῦ ἐγκεχαραγμένη ἐν τῷ βράχῳ, ὅπερ ἰδῶν ὁμογενῆς τις ἀρχαιολόγος, ὅτε πρὸ τεσσαρῶν ἢ πέντε τῶν ἐπισκεψάμεθα τὴν Κρήτην, ἐχαρακτήρισεν ὡς λείψανα ἀρχαίων βωμῶν, πρὸς μεγάλην θυμῶδιν τῶν συνοδοιπόρων του, οἵτινες ἐγνωρίζον ὅτι τὰ εὐτελῆ ταῦτα ἔργα δὲν εἶχον τόσῳ μεγάλας ἀξιώσεις, ἅ τε μόλις δεκαπέντε ἐτῶν βίον ἀριθμοῦντα. Τίς οἶδεν, ἂν ἔβλεπε καὶ κανεῖνα λαγῶν ὁ Ἕλληνας ἀρχαιολόγος, ἂν δὲν θὰ τὸν ἐξελάμβανεν ὡς τὴν σιανὴν ἀρχαίου τινὸς δρομέως!

Ἦδη μέγα μέρος τοῦ Ἀκρωτηρίου εὐρισκίται ὑπὸ τὰς ὕψεις ἡμῶν. Ἡ πετρώδης ἔκτασις, μετὰ διαφόρους πυργᾶς, ταπεινοῦται εἰς ἐπιμήκη ἐπιπέδον ἔκτασιν, κεκαλυμμένην ὑπὸ ἐλαίων καὶ ἀμπελώνων. Τὴν ἄσιν ταύτην περατοὶ πρὸς βορρᾶν μακρὰ σείρα γραφικῶν λόφων, ὧν ὁ πρὸς ἀνατολὰς τελευταῖος, Σκλόκα καλούμενος καὶ ἔχων σῆμα κεφαλῆς ὄρνου, χρῆσιμῆς μευεῖ ὡς εἶδος θερμομέτρου εἰς τοὺς Ἀκρωτηριανούς, διότι, ὅταν καλυφθῇ ὑπὸ νεφῶν, τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἀψευδῆς προάγγελος τῆς βροχῆς. Τοιαῦτα εἰδικὰ θερμομέτρα ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἐν Κρήτῃ, ὡς ἡ κορυφὴ τῆς Μαλάκας ἢ καλούμενη Πούπα, ἡ Δρεπανοκεφάλαια, τὸ Ροδόπου καὶ ἄλλα. Ἐν Λασιθίῳ δὲ καὶ Σφακίῳ, ὅταν ᾖν χειμῶνα ἰδῶσιν ἀτμούς ἀναπεμπομένους ἐκ

τῶν βαρῶν τῶν ὀρέων, τὰ ὅποια καλοῦσι Νταύκους καὶ Λασιθίαις, περιμένουσι χιόνα.

Διασχίζομεν τὸν ἐλαιώνα, τῆς νυκτὸς ἡδὴ ἐπερχομένης, εἰσερχόμεθα εἰς μικρὰν πόρον περιτοιχοῦμένην ὑπὸ ὑψικῶν κυπαρίσσων καὶ εὐρισκόμεθα ἀφ' ἡμέρας τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, μόλις διακρινόμενης ἐν μέσῳ τῶν κυπαρίσσων καὶ τῶν ἄλλων δένδρων.

Αἱ πρῶται μοὶ ἐντυπώσεις ὑπῆρξαν μελαγχολικαί. Αἱ δασαὶ κυπαρίσσοι, τὸ ὑπὸ τῆς σκιᾶς τῶν δένδρων ἐπαυξανόμενον σκότος τῆς νυκτὸς, ἡ ἐπικρατοῦσα σιωπὴ καὶ θεὰ μοναχοῦ τινὸς βηματίζοντος ὡς φάσμα εἰς τὰ προτύλαια ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου κατῆρπὴν προκατάληψιν, ἢν ἔχομεν περὶ τῶν ἐρημητηρίων. Ταχέως ὅμως διεσπείρασθῃ ἡ κατῆρπὴ μου ἐκ τῆς ἐγκαρδίου φλογορροῦσας, μετ' ἧς οἱ μοναχοὶ μᾶς ὑπεδέχθησαν. Αἱ εὐρείας αὐλείου πύλης, ἐφ' ἧς φαίνεται μικρὸν κωδωνοστάσιον ἐν τῷ κτίσθαι, εἰσερχόμεθα εἰς εὐρύχωρον πλακόστρωτον αὐλήν, κεκοσμημένην εἰς τὰ πλάγια ὑπὸ δύο στοιχῶν ἀγρίων πορτοκαλεῶν, τῶν κοινῶς καλουμένων νερατζεῶν. Ἀγνοῶ διατὶ τὰ δένδρα τοῦτο, ἐν Κρήτῃ τοῦλάχιστον, θεωρεῖται ἀπαραίτητον εἰς πᾶσαν μόνην καὶ μετὰ τῆς καταβολῆς τοῦ θεμελίου λίθου φτεῦται ἐν τῇ αὐτῇ ἐν τοῦλάχιστον τοιοῦτον. Ὁ ναὸς, συνήθους μεγέθους ὢν, εἶνε ὠκοδομημένος κατὰ τὸν σταυροβόλον βυζαντινὸν ρυθμὸν.

Μᾶς ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, μακρὰν αἰθουσαν ἰσόγωνα καὶ πλακόστρωτον. Δύο ἀνακτακτικὰ ἀνάκλιτρα, εἰκόνες τινὲς ἀρχαίων ἀγαλμάτων, τοῦ Βελισσαρίου καὶ ἐνὸς τῶν τελευταίων ἡγουμένων τῆς μονῆς καὶ μικρὰ τις βιβλιοθήκη εἰσι τὰ μόνα ἐπιπλά τῆς αἰθούσας ταύτης. Μετὰ μικρὸν ἤλθον ὁ ἡγουμένος, ἀνὴρ τριάκοντα πέντε ἐτησίων ἔτην, ἰσχνὸς καὶ μελαγχροῦνός, φιλοπονῶντατος δ', ὡς φαίνεται καὶ ὡς παρ' ἄλλων ἡκούσαμεν. Μᾶς ἐδεξίωθη λίαν φιλοφρόνως, καὶ μετὰ τὰς ἀπαραίτητους ἐρωτήσεις περὶ τῶν πολιτικῶν νέων, ἐπειδὴ ὁ κ. Α. ἠτιάτο πόνους κατὰ τὸν στομαχόν, ἐξ ὧν ὑποφέρει συχνάκις, ὁ διάκονος προσέφερεν ἡμῖν ἐντοπιῶν βράχιον, ἐκ τῆς καλουμένης ἐν Θεσσαλίᾳ οἰζο, ἐν Κρήτῃ δὲ τοιαυτοῦ, τοῦ ἡγουμένου διαβεβαιούντος ὅτι τὸ ποτὸν τοῦτο ἡδύνατο νὰ φέρῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ καὶ τὸ κονιάκ, τὸ ὅποτον ὁ κ. Α. μετεχειρίζετο ὡς πρᾶντικόν. Καὶ τῶντὶ ὀλίγον ἐκ τοῦ ἡγουμενίου ἐκείνου κατήνασε τὸ στομαχικόν ἄλλο γος τοῦ συνοδοιπόρου μου καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν νὰ παρακαθῆσθαι εἰς τὸ μετ' ὀλίγον παρατιθῆν ἡμῖν λίτον δαίτηνον. Ὁ οἶνός του, καὶ περὶ ἀσθενούς χρωματισμοῦ, εἶνε εὐαρεστός τὴν γεῦσιν καὶ ἀγνός, ὁ δὲ ἀρτος εἶνε μὲν μελάντερος τῆς ἀθανάτου κουραμάρας, ἀλλ' ἔχει ἀρκούντως καλὴν γεῦσιν. Μόνος ὁ ἡγουμένος εἰδείπησε μετ' ἡμῶν, παρέμεινε δὲ καὶ ὁ διάκονος διὰ τὴν ὑπερησίαν τῆς τραπέζης.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ δαίτηνον ἤλθον καὶ οἱ λοιποὶ μοναχοὶ, ἐξ ἧ ἐπτά τὸν ἀριθμὸν,

ἀνδρες εὐσταθεῖς πάντες καὶ ζωηροί. Οὐδεὶς προάστωρ μεταξύ αὐτῶν, ὅπερ σημαίνει ὅτι ζῶσιν ἐργαζόμενοι. Πρὸ πάντων δὲ μου ἐπίσης τὴν συμπάθειαν ὁ μὲλις τριακοντούτης μοναχὸς Ἀνδρόνικος διὰ τῆς εὐαρεστοῦ καὶ πνευματώδους διαλέξεώς του. Ἔνε Σφακιανὸς καὶ πατριώτης ἐθουσιώδης, ἀγωνιστῆς καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐπανάστασεις. Ἄλλα καὶ ὁ ἡγουμένος καλοὶ ἄλλοι μοναχοὶ ἔχουσι λάβεῖν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέρος εἰς τὰς ἐπανάστασεις καὶ διακαῶς συμμερίζονται τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν λοιπῶν Κρητῶν.

Ἐκαμα λάθος — μᾶς ἔλεγεν ὁ ἡγουμένος Παράσιμος — κέβαλα εἰς τὸ νέο καμπαναριὸν τὸν διέφυγον αἰτῶν τῶν Βυζαντινῶν, ὡς κόσμημα. Δὲν μᾶς ἤλθε εἰς τὸ νοῦν ὅτι τὸ σῆμα αὐτὸ εἶνε τῶρα Ρωσικόν καὶ θὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος. Ἐκεῖ ποῦ καὶ ἡ πέτρας ἀκόμη ποδοῦν τὴν Ἑλλάδα, τί ζητοῦν τῶν χροχόλων τὰ σήματα; (*)

Τὸ μόνον ὅπερ τοὺς διακρίνει ἀπὸ τῶν λαϊκῶν Κρητῶν, εἶνε τὸ καλοχηρὸν ἐνδυμα καὶ ἀσθενῆς τις κληρικὸς χρωματισμὸς, ὃν προσέλαβεν ἡ γλώσσά των διαποικιλομένη ὑπὸ ῥητῶν τῆς Γραφῆς. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἰσὶν ἀπλοῦστατοι χωρικοὶ Κρητῆς, φιλότιμοι, ὑπερήφανοι καὶ ἀνοικτόκαρδοι. Τινὲς αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ἡγουμένος, γνωρίζουσι μόνον τὰ ἐκκλησιαστικὰ γράμματα, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσι παντελῶς ἀγράμματοι. Ἄδεν κατέχομεν βαθεῖα ἑλληνικά, μοι εἶπεν εἰς ἐξ αὐτῶν μετῶν καὶ τί σημαίνει; Ἐμῆς εἶμεθα ἰδοὶ διὰ νὰ προσεχωμέθα καὶ ὁ Θεός, πιστεῦτε, καταλαμβάνει τὰ ῥωμαϊκά. Τί λείτε, σεις;»

Ἐκτὸς τῶν μοναχῶν τούτων ἡ Ἁγία Τριάς ἔχει καὶ ἄλλους, ἀλλὰ διαμένουσιν ὡς ἐπιστάται εἰς τὰ κτήματα, ἄπερ κέκτηται ἡ μόνη ἔξω τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Συνδιελέχθημεν ἐπὶ δύο περίπου ὡρας ἐκ τῆς συνομιλίης δὲ ταύτης καὶ ἐκ τοῦ κατατιθεμένου εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μονῆς χειρογράφου τοῦ νῦν ἐπισκόπου Ἱεροσιταίας καὶ ἄλλοτε ἡγουμένου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐσταχυολογήσα τὰς περὶ τῆς μονῆς ιστορικᾶς πληροφορίας, ἃς μετὰ μικρὸν παρατίθημι.

Μετὰ ταῦτα, ἀνελθόντες εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου ὑπάρχουσι πολλὰ καθάρια κλίνας διὰ τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν μόνην, κατελίθημεν. Καὶ ἡδὴ, εὐμενεῖς ἀναγνώσταί, ἐνθ' ὃ μὲν νευρικός φίλος μου κ. Α. ταλαιπωρεῖται μὴ δυνάμενος νὰ εὐρῆ τὸν σπινὸν εἰς ξηνὴν κλίνην, καὶ κατακλίνεται, καὶ ἐγειρεται, καὶ ἀνάπτει καὶ σβύνει τὸ κνήρον του, καὶ μάγεται κατὰ κωνῶπων ἀνυπάρκτων καὶ καταρᾶται, ἐγὼ δὲ, εὐτυχέστερος ἐκείνου, βυθίζομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς γλυκύν ὕπνον, ἀναγινώσκων τὸ εἰρημένον χειρόγραφον — ἡδὴ εὐαρεστήθητε νὰ ἀναγνώσθητε τὰς περὶ τῆς μονῆς ιστορι-

(*) Σημ. Δ. Ἐβδ. Τὰς τοιαύτας περὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμβόλων θεωρίας τίς οἶδε ἂν δὲν τὰς εἰδείθη ὁ πτωχὸς ἡγουμένος, παρὰ τινος τῶν παρ' ἡμῖν κλασικῶν μαθητῶν!

κᾶς σημειώσεις μου. Ἄλλα πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θὰ πάθητε ὅ, τι ἐπαθον ἐγὼ, ἀναγινώσκων τὸ χειρόγραφον.

(Ἐπειτα τὸ τέλος).

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΝΑΓΙΑΚΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Θὰ εἶνε ἴσως περίεργοι οἱ ἀναγνώσταί ἡμῶν νὰ μάθωσι, τί ἀπέγινε μετὰ τὰς ἐορτάς, αἰτίνες ἐπρόκειτο νὰ δοθῶσιν, ἵνα κτισθῇ ἐνταῦθα μία ἐτι ἐκκλησία. Ἡ ἀπάντησις εὐτυχῶς εἶνε εὐαρεστός, διότι ἀποδεικνύει, ὅτι ἠπατήθησαν καὶ οἱ ἀπαισιοδοχοὶ ἐκείνοι διοργανῶνται αὐτῶν, οἱ ἀναγκασθέντες μετὰ λύπης νὰ καταφύγωσιν εἰς τοιαῦτα μέσα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ φιλόθηρα τῆς πόλεως αἰσθημάτων. Ἡ ἐν Φαλήρῃ ἐορτὴ ἐστῆθη ὑπὸ πλήρους ἀποτυχίας, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ γεγόμεναι εἰσπραξίαι, αἰτίνες μόλις ἀνήλθον εἰς τετρακοσίας τὸσας δραχμάς. Ἔνε ἀληθές, ὅτι τὸ συρρέσαν πλῆθος ἦτο πλείοτερον ἢ κατὰ τὰς συνήθεις Κυριακάς, ἀλλ' οἱ διοργανῶνται, ὑπολογίζοντες ἐπὶ μέγιστον ἀσθεῖας, ὑπέβαλον εἰς ἔξωδα πολλὰ φωταγωγίων καὶ πυροτεχνημάτων τὸν ἄγιον Διονύσιον, ὅστις ἐν τούτοις πιστευόμενος οὐ μόνον δὲν ὠργίσθη διὰ τὴν ἀποτυχίαν, ἀλλὰ καὶ ἤρ συνεχώρησε τοὺς προστάτας του διὰ τὰ ἀνευλαβῆ ἐπιγράμματα, ἅτινα χάρις εἰς αὐτοὺς ἤκουσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην!

Θὰ συνεχώρησε δὲ ἐπίσης καὶ τὴν Ἐβδομάδα, ἥτις πρώτη ἀντετάχθη κατὰ τοῦ πρωτοτύπου τρόπου, δι' οὐ ἐπεδιώχθη ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ναοῦ Του.

Ὅταν παρ' ἡμῶν διεξάγονται ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις, σκοπὸς αὐτῶν μὴ νομίζετε ὅτι εἶνε ἡ εὐρεσις τῆς ἀληθείας; Τούναντιον διὰ τούτων ἐπιδιώκεται ὁ ἐξευτελισμὸς τῶν συζητούντων καὶ ἡ ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἀμφοτέροι εἰσὶν ἐντελῆς ἀνίδει αὐτῆς. Ἐκτὸς, ἂν τούτο εἶνε ἡ ἀμάθεια, εἰς τὴν ἔρευαν τῆς ὁποίας μετὰ πάθους ἐπιδίδονται. Ἦδη ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν δεινὸς διεξάγεται ἀρχαιολογικὸς ἀγὼν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων πληθύνεται καθ' ἑκάστην. Καίτοι δὲ εἶμεθα βέβαιον, ὅτι τῆς ἐπιστήμης οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν θὰ δακρῶσιν ποσῶς ἐπὶ τῇ ἐκβάσει, ἀναμένομεν ἐν τούτοις αὐτὴν διὰ νὰ ἀρυσθῶμεν ἐν ἐτι μάθημα—οὐχὶ εὐπρεπείας—περὶ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.

Κάποτε, ἀσχετῶς ὄλως πρὸς τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν, παρουσιάζεται ἀπροσκλητὸς μία ἀνάμνησις... ἡ δὲ καθ' ἑκάστην ἔτος παρατηρούμενη αὐξήσις τῶν ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ Κοιμησίᾳ τῆς Θεοτόκου πανηγύρων, ἀγνώστον διατὶ, ἐνθυμίζεῖ ἡμῖν τὸ ὠραῖον καὶ πρακτικώτατον περὶ συναγωνισμοῦ ἀρθρον, ὅπερ ἐγραψεν ἐν τῇ Ἐβδομάδι ὁ κ. Ἀσώ-

πιος: «— Καὶ σὺ Γιάννη μαγαζὶ ἐδωδῖμων; — Τί νὰ κάμω κ' ἐγὼ, ἀφέντη! προσπαθῶμε καὶ μεῖς ὅπως, ὅπως. — Καλὰ... μὰ ἔχει τρία σπὴν ἀράδα σ' αὐτὸ τὸν δρόμον καὶ ποῖο νὰ πρωτοπουλήσῃ; ... — Τὸ ξέρω, ἀφέντη μου, ἀλλὰ καθένας μὲ τὴν τύχη του...»

Μήπως εἶνε ἀνάγκη νὰ παρακαλέσωμεν τὸν προσφιλῆ ἡμῶν συνεργάτην νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ ἄρθρον του καὶ νὰ τὸ ἀφιερῶσιν εἰς τοὺς κ. κ. ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν;

Οὐ μόνον ἡ κοινωνία, ἐν ἧ ὡς δέσποινα καὶ μήτηρ ἐξαιρετὸς ἐτιμάτο ἡ Σμαραγδῆ Ζάρκου, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐαρεστοὶ ἡμῶν φιλολογικοὶ κύκλοι ἐπένησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς. Διότι ἐν τόπῳ, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀριθμοῦνται αἱ ἐργάτιδες τῶν γραμμάτων, μετὰ τῶν ὁποίων διαπρεπῆ κατὰ τὴν ἑσθίαν ὀλογία δεσποῖνε Αἰκατερίνη Ζάρκου, εἰς τὴν μητέρα ὀφείλεται πρωτίστως πᾶσα λάμψις καὶ τιμὴ, τὴν θυγατέρα περιβάλλουσα.

Ὁ καλὸς Αὐγουστος, ὁ κατ' ἐξοχὴν θερμὸς μὴν ὃν διερχόμεθα, ἔχει τὴν παράδοξον ιδιότητα νὰ θεωρεῖται κακὸς καὶ ψυχρὸς ὑπὸ μίαν τάξεως ἀνθρώπων, ὑπὸ τῶν πτωχῶν διδασκάλων ἰδίᾳ δὲ ἡ λήθασα ἔβδομάς ἔχει ὄλον τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομασθῇ ἡ ἔβδομάς τῶν παθῶν των. Τὸν ἐνα τὸν θελοῦσιν ἰδοὶ, τὸν ἄλλον δὲν τὸν θελοῦσιν ἐκεῖ αὐτὸς θέλει ἐκεῖ, ὁ ἄλλος δὲν θέλει ἰδοὶ. Εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς λέξεως θέσις οἱ υποκλίνονται περὶπαθῶς πάντες. Εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς αὐτῆς λέξεως συνθετιμῆνης μετὰ τῆς μ. ε. τ. α. οἱ μὲν χαιρούσιν, οἱ δὲ χάνουσι... τὴν αὐτὴν λέξιν συνθετιμῆνην μετὰ τῆς δ. ε. α. Καὶ ἀκούονται ὀλοφυρμῶν ἐν τῷ ἀπέναντι τῶν ἡμετέρων γραφείων προσωρῶν στρατοπέδῳ των—τῷ διαβοήτῳ Κήφῳ τοῦ Κλαυθμῶνος—οὐς, ἂν ἤκουον Ἀγίουστον, θὰ δίδεμε τὰς ἡμέρας του εἰς τοὺς ἄλλους συναδέλφους του διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰς ἀράς τῶν θυμάτων του. Ἐξώθεν δὲ...διερχόμεθα κακεντρεχῶς μειδιῶντες οἱ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ των... οἱ μαθηταί.

Καὶ προστρέχοντες οἱ πτωχοὶ διδασκαλοὶ εἰς τὰ μέσα—οὐχὶ τὰ ῥήματα δυστυχῶς—διὰ νὰ σωθῶσι, θ' ἀγνοῶσιν ἴσως ὅτι ἔκπερε νὰ τοῖς εἶνε μιστὰ, ἀφοῦ καὶ ὁ τύραννός των τὰ μετεχειρίσθη ἄλλοτε. Τὸ ἱστορικὸν εἶνε πάλιν ἐπιχείρημα. Ὁ Αὐγουστος εἶχεν ἄλλοτε 30 μόνον ἡμέρας. Ἐκαμε λοιπὸν παράπονα εἰς τὸν ἀνάδοχόν του, τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστον, διατὶ ὁ Ἰούλιος—ὁ βαπτιστικὸς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος—νὰ ἔχη 31 καὶ αὐτὸς 30 μόνον. Καὶ ἐπίσθη ὁ Αὐγουστος καὶ τὸν προηγᾶγεν ἀφαιρέσας μίαν ἐτι ἡμέραν ἀπὸ τὸν πτωχὸν Φεβρουάριον, τὸν τύπον τοῦτον τοῦ πτωχοῦ καὶ ἀπροστατεύτου διδασκάλου...

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Σαν λεμονίτσα φρονιτή, όταν σιμά μου γένοιαι...
Και τον άνθρωπο που μου πρόσωπο μου φέρνει...

*Αν βιάζομαι!... Πέφτει ο άνθρωπος από τη λεμονίτσα...
Και τον χειμώνα εν' έρημη του ανθρώπου ή φυλή...

I. ΜΑΡΑΝΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΡΕΤΗ

Ποσάκις εις εστιατόριον δεν εύρον τρώγοντας πολλούς νυμφευμένους, εύτυχούς και περιχαρείς...

Κατά το πλείστον παρά τας οικογενειαίς αφιερώνται τούτοι, ήτοι το σπουδαιότερον ζήτημα της ζωής...

Μα πώς θέλετε, κύριε, απαντῶσι βεβαίως εν χορῷ οἰκιστῶν, πῶς θέλετε νά ασχοληθῶμεν ἡμεῖς εις τὴν μαγειρικὴν και πρακτικῶς νά ἐκτελέσωμεν ὅσα θεωρητικῶς σπανιῶντα ἐμάθομεν...

Καὶ πολλοὶ ἀμολογοῦσι τοῦτο. Αὐτὸς ὁ Κλαρετί και εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις του «Ἡ ζωὴ ἐν Παρισίοις» ἐνίοτε γράφει, ποιητικῶς κατὰ...

μῆλων τοῦ λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, εἶχε διατάξει νά ἀκούσῃν αἱ δεσποσύναι αὐταὶ μάθημα μαγειρικῆς, εἶπεν:
«Ὁ στρατηγὸς Φεδέρμπ σκέπτεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἡ κυρία Μαιν...

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νέα αὕτη τέχνη, ἣν αἱ μαθήτριαί του Ἁγίου Διονυσίου θέλουσι χρεωστῆν εἰς τὴν φροντίδα...

«Ἀγαπᾶ πολὺ νά ἔχη τὸ ὑποκείμενον ἡμεῖς ὅλα τὰ κομμάτια του και νά τρώγῃ φαγητὰ οὐχὶ ταικισμένα. Τοῦτο ἴσως εἶνε ἡλιαν κοινόν, και ἤθελε τις νομίσει ὅτι διὰ τῶν ἀπαιτήσεων τούτων καταστρέφεται ἡ ἀποίησις...

«Και ἐν τούτοις δεν εἶνε ἀληθές. Ὅταν ἀγαπᾶ τις ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βίῳ, τὰ πάντα δεῖν ποιεῖσαι καὶ αὐτὸ τὸ φάρμακον τοῦ ἀσθενοῦς ὅταν ὄμως δεν ἀγαπᾶ, τὸ πᾶν δεῖνε μισητόν, και αὐταὶ πρὸ πάντων αἱ ἡκατ' ἐπιφανῆσαι ἐνδείξεις τοῦ ἔρωτος...

«Τὸ ἰδανικόν της γαλλίδος εἶνε γυνή, ἥστις ὡς ἡ κυρία Ρολάνδ εἶλεγε διὰ τὸν ἑαυτὸν της «Εὐρίσκομαι τόσον καλά εἰς τὸ μάγειρον, ὅσον και εἰς τὴν αἰθουσαν της ὑποδοχῆς.»

«Γνωρίζω ὅτι οἱ ἄγγλοι, ἔθνος πρακτικόν, προτιμῶσιν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ γυναικᾶ γνωρίζουσιν νά μαγειρεύῃ με τὰς ὡραίας χεῖρας της ποῦδδγ, ἀπὸ Κορίνην τινὰ ἢ κρήναιδα.

«Σὰς ὑπεθυμίζω ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμεῖς ταύτην ὁ ἄνθρωπος πάσχει ἀπὸ δύο μεγάλων ἀσθενειῶν, ἀπὸ τὴν ἀναιμίαν και πτὴν δυσπεψίαν, χωρὶς νά κάμω λόγον διὰ τὰς νευρικὰς παθήσεις, αἰτινὲς ἐντός ὀλιγοῦ θά ὄσι τοῦ σπυμοῦ. Πῶς δύναται τις νά θεραπεύσῃ τὴν δυσπεψίαν και τὴν ἀναιμίαν; Διὰ τῆς μαγειρικῆς, ἥτις ἐνδυναμώνει τὸν ἄνθρωπον και θεραπεύει τὸν νοστόμαχον. «Καλὸς μάγειρος, εἶλεγεν ὁ Rospail (Ροσπαί), εἶνε καλλίτερος δὲκα ἰατρῶν. Εἶνε ὁ Ἀσκληπιὸς της χωνεύσεως.»

«Νά διδάσκωμεν εἰς τὰς κόρας μας, εἰς τὰς γυναῖκάς μας τὴν τέχνην τοῦ μαγειρεύειν εἶνε προτιμότερον παρά νά διδάσκωμεν αὐταῖς τὴν τέχνην τοῦ θεραπεύειν πτὴν ὑγιεινὴν. «Ἡ ἀνακάλυψις νέου φαγητοῦ, εἶλεγεν ὁ Βριλάσεβερὲν (Brullat-Serinin), εἶνε πολυτιμότερα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα της ἀνακαλύψεως ἀστέρος.»

«Δὲν ζητῶ, ἐπιλέγει ὁ Κλαρετί, νά ἀνακαλύψωσιν ἢ νά ἐφευρεθῶσι νέα φαγητὰ, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ μὴ μᾶς κάμειτε νά πισωθῶμεν ἀπὸ τῆς δυσπεψίας εἰς τὴν γαστρίκην, και ἀπὸ τῆς γαστρίκης εἰς τὴν ἀναιμίαν, παραμελοῦντες τὴν τέχνην νά ἐτοιμαζώμεν φαγητὰ ἀπλοστοτάτα οἰκονομικῶς...

καὶ νόστιμα της οἰκονομικῆς μαγειρικῆς.»

Ὅπως, ὡραῖαι δεσπούναι, εἰς ἄς ἴσως ὅλα αὐτὰ ἔχῃ φανῶσι παράδοξα, ἔχῃ κατὰσταθῆτε μάλλον εὐχάριστοι και ἀγαπηταί, ἀν' εἰς τὴν ἐκτέλειον τεμαχίου τινὸς τοῦ Βετχόβεν ἠθέλετε ἐνώσει τὴν κατασκευὴν φαγητοῦ ἐλκύνοντος τὴν ὄρεξιν.

«Ἄν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑποβάλητε εἰς ψηφοφορίαν ὡς κόρας συνταγματικαί, βεβαίωθῆτε ὅτι παμφηρεῖ θά λυθῇ ὑπὲρ της μαγειρικῆς.»

EMMENEIN

ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (Τεῖχος Δεμιοντόρο)

Πολὺς ἐσχάτως ἐγένετο λόγος περὶ τῶν παρά τινος ἐμπόρου εἰσαχθέντων ἐν Ἀθῆναις ὑφασμάτων, «τοιτῖα· λιμοκοντόρο» ἐπικληθέντων, ἐφ' ὧν ἴσως πανομοιότυπος τετυπωμένα μονόδραγμα χαρτονομίσματα, δι' ὧν ὄμως δεν ἠτύχησαν αἱ κυρίαί της πρωτεύουσας νά περιβληθῶσι. Καὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἀπασχόλησαν ἀρκούντως τὰ τοιαῦτα ὑφάσματα και τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις κατέσχε και παρημποδισε τὴν πώλησιν και κυκλοφορίαν αὐτῶν, και τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἐγκυκλίου του εἰδοποιήσαν τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους περὶ της ὑπάρξεως ταιτῶν μονόδραγμα χαρτονομισμάτων. Λαθόντες και ἡμεῖς ἐντυθεν ἀφορμὴν, ἐπιχειροῦμεν χάριν τῶν ἀγνωστῶν της Ἑβδομάδος νά παράσχωμεν ἰδέαν τινὰ περὶ της σπουδαίας και ποικιλῆς ταύτης βιομηχανίας, ἀγνωστού εἰσέτι παρ' ἡμῖν.

Ἡ τέχνη της ἐπὶ τὰ ὑφάσματα, ἰδίως τῶν βαμβάκερων, ἐκτυπώσεως διαφόρων χρωματισμένων σχεδίων χρονολογεῖται ἐξ ἐρχαιοτάτων χρόνων. Ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Καυκάσου διεκόσμων τὰς ἐξ ὑφασμάτων ἐνδυμασίας των διὰ της ἐπ' αὐτῶν τυπώσεως εἰκότων ζώων και ἄλλων σχεδίων, οἱ διαρκεῖς δὲ και ποικίλοι αὐτῶν χρωματισμοὶ ἐλαμβάνοντο ἐκ φύλλων διαφόρων δένδρων και ὁ Πλίνιος περιγράφει τὴν παρ' ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις τέχνην της τυπώσεως τῶν ὑφασμάτων, ἣ ὅποια ἐχρησμεύοντο ὡς βραῖς της σημερινῆς, ἥτις, συνδεθεῖσα στενότατα μετὰ της χημείας, ἐποίησατο καταπληκτικὰς προόδους.

Ἡ τέχνη αὕτη ἦν γνωστὴ ἐν ταις Ἰνδίας, τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ και τῇ Ἀνατολῇ ἐν γενεῖ, ἐκατονταετηρίδας τινὰς πρὸ της ἐν Εὐρώπῃ εἰσαγωγῆς αὐτῆς κατὰ δὲ τὸν 17ον αἰῶνα ἤρξατο γενικευομένη εἰς τὰ διάφορα μέρη. Τὸ Augsburg ἐφημίση διὰ τὰ λαμπρὰ τετυπωμένα βαμβάκερα και λιναρῶν ὑφάσματα, ἐπὶ μακρὸν δὲ ἡ πόλις αὕτη ἐχρησμεύοντο ὡς σχολῆ της τέχνης ταύτης τῶν ἐν Ἀλσατία και Ἑλβετία βιομηχανῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ τέχνη της ἐκτυπώσεως τῶν ὑφασμάτων (Calico-Printing) εἰσήχθη ἐν ἔτει 1676 ὑπὸ Γάλλου τινὸς βιομηχανῶν, ὅστις και ἔδωκεν ἐργοστάσια παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ταμεσίως, ἔγγυς της πόλεως Richmond, μετ' οὗ πολὺ δὲ συνεστήθησαν τοιοῦτου εἶδους ἐργοστάσια εἰς διάφορους...

της Ἀγγλίας πόλις. Πρὸς ἐνθάρονται δὲ και ὑποστήριξιν της βιομηχανίας ταύτης ἐτίθη και εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἐξ Ἰνδίων εἰσαγομένων βαμβάκερων ὑφασμάτων, chinizes ἀποκαλουμένων, ἐξ οὗ και ἡ λέξις παραφρασεῖα «τσιτῖα» ἢ βιομηχανία δὲ αὕτη ἐποήθησα σημαντικὰς ἐν Ἀγγλίᾳ προόδους, τελειοποιηθεῖσα διὰ της μηχανικῆς και της χημείας.

Πολλοὶ και ποικίλοι εἶσι οἱ τρόποι της ἐκτυπώσεως τῶν ὑφασμάτων, ἀλλ' ἀσπῆποτε ἢ μέθοδος, αἱ διάφοροι ὕλαί και τοὺς χρωματισμοὺς ἀποτελοῦσαι συμμειγνυται μετ' οὐσίας τινὸς συμπικνωτικῆς, οἷον δεξπρίνης, ἀμύλου, κέμμεως και ἄλλων οὐσιῶν, δι' ἧς παρεμποδίζεται ἡ ἀπορρόφησις και διάδοσις τῶν χρωματισμῶν πέραν τῶν της ἐκτάσεως τοῦ τυπωθησομένου σχεδίου ὀρίων ἢ ἀπλουστερα μέθοδος και ἡ ἀρχαιοτέρα εἶνε ἡ διὰ χειρὸς ἐνεργουμένη τυπώσις. Ἐπὶ τετραγώνου ἢ πολυγώνου ἐπιπέδου ξυλίνου τεμαχίου μήκους 9 μέτροι 12 δακτύλων και πλάτους 4—7, χαράσσεται τὸ σχέδιον ὅπου πρόκειται νά τυπωθῇ ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος· τὸ κεχαραγμένον τοῦτο σχέδιον ἐπιχρίοσι δι' ὧν προσδιορίζουσι χρωμάτων, μετὰ ταῦτα δὲ θέτοντες ἐπὶ τραπέζης τὸ τυπωθησομένον ὑφασμα πιέζουσι ἐπ' αὐτοῦ μετ' ἀκριβείας και ἐναλλάξ μετὰ τοῦ πρὸς τύπων χρωματισμοῦ δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ τρόπου ἐπιτυγχάνεται ἀπλοστοτάτα ἢ διὰ χειρὸς τύποις, ἥτις ὄμως ἀντικατέστη εἰς τὰ πλείστα μέρη διὰ μηχανήματος, διὰ της δυναμείως τῆς ἀτμοῦ κινουμένου και ἀποτελομένου ἐκ κυλίνδρων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκ χαλκοῦ, ἐχόντων διαστάσεις κατὰ τὰ μεγαλειτέρας τοῦ πλάτους τοῦ πρὸς τύπων ὑφάσματος· ἐπὶ τῶν κυλίνδρων τούτων εἰσὶ ἐγκεχαραγμένα τὰ διάφορα σχέδια· οἱ κυλῖνδροι οὗτοι περιεπεφομένοι περὶ τὸν ἀξόνά των ἐράπτωνται ἐτέρου κυλίνδρου χυτοσίδηρου και ἄλλων κυλίνδρων χαλκῶν, δι' ὧν διέρχεται τὸ πρὸς τύπων ὑφασμα, μεταδίδουσι δὲ τὸ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεχαραγμένον σχέδιον εἰς τὸ ὑφασμα διὰ τῶν ἐφαπτομένων κυλίνδρων, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν ὀποιῶν ὑπάρχει ὁ χρωματισμὸς ἐπιπερεχόμενος ἐν ἰδιαιτέρῳ χρωματοδοχείῳ, προσεκολλημένῳ ἐν τῷ μηχανήματι· οἱ τοῦ μηχανήματος τούτου κυλῖνδροι πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν τοποθετοῦνται περὶ τοῦ κεντρικοῦ κυλίνδρου, τὸ δὲ ὑφασμα διαδοχικῶς δι' αὐτῶν διερχόμενον τυπῶνται διὰ διαφόρων σχεδίων και χρωμάτων.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ δια τῶν κυλίνδρων ἐκτυπωτικῶν τῶν ὑφασμάτων μηχανήματος, Cylinder, or, roller Printing, τελειοποιήσατο τὴν τέχνην ταύτην, παρήγαγε τεράστια ἀποτελέσματα μῆκος βαμβάκερου ὑφάσματος ἐνὸς μιλίου δύναται διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου νά τυπωθῇ διὰ τισσάρων ἢ πέντε ταυτοχρόνως διαφόρων χρωματισμῶν ἐν διαστήματι μίλις μόνον ὥρας και μετὰ πλειότερας ἀκριβείας και τελειότητος της διὰ της χειρὸς τυπώσεως. Μία κυλῖνδρική τοιαύτη μηχανή, δι' ἀτμοῦ κινουμένη και ὑπὸ ἐνὸς και μόνου ἐργάτου ἐπιτηρουμένη, δύναται νά παραγάγῃ κατὰ...

τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἴσον ποσὸν ἐργασίας 100 ἀνδρῶν, διὰ τῶν χειρῶν των ἐργαζομένων. Ἡ ποικιλία της τέχνης ταύτης συνίσταται εἰς τὴν συνδυασμὸν και τὴν σύνθεσιν τῶν διαφόρων χρωμάτων, ἀτινὰ εἰσι μεμιγμένα μετὰ τῶν ἀναγκαίων πρὸς στερεοποίησιν τῶν χρωμάτων οὐσιῶν· ἕνεκα τούτου βλέπομεν τὰ μὲν κακῆς ποιότητος βαμβάκερα ὑφάσματα (τοιτῖα) πλυνομένα, ν' ἀποβάλλουσι τὸν χρωματισμὸν αὐτῶν, τὰ δὲ καλῆς ποιότητος νά διατηρῶσιν αὐτὸν ἀμετάβλητον· τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν χρωμάτων και ἐκ τῶν πρὸς στερεοποίησιν ἀναμιγνυμένων οὐσιῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καθίσταται ἐνίοτε ἐπιναγκές τὰ διὰ τῶν διαφόρων χρωματισμῶν τετυπωμένα ὑφάσματα νά τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀτμοῦ, ὅπως διὰ της θερμάνσεως ἀποστενωθῶσι τὰ ἐν τοῖς χρωματισμοῖς ἐμπεριεχόμενα ἄλατα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον μὲν συγκρίεται, διὰ της ἀποστενωθείσεως δὲ της ὀξυῆς ἀργίλλου τὸ ὀξικὸν ὄξύ ἀππτάται, ἢ δ' ἐναπομένονσα ἀργίλλος στερεοποιεῖ τὰ χρώματα.

Μηχανήματα διάφορα ἐπενοήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη και ἐν Γαλλίᾳ και ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς ἐπαύξησιν της ταχύτητος τῶν ἐκτυπωτικῶν τῶν ὑφασμάτων μηχανῶν· ἐπιδιωχθείσης δὲ της ἀπλοποιήσεως τῶν μηχανημάτων αὐτῶν, ἐπετεύχθη και ἡ τελειοποίησις. Ἡ ἐκτυπωτικὴ τῶν ὑφασμάτων τέχνη στενῶς συνδεμένη μετὰ της χημείας ὡς πρὸς τὸν συνδυασμὸν και τὴν σύνθεσιν τῶν χρωμάτων ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαιοτέρων βιομηχανιῶν διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρωματισμῶν και σχεδίων και τὴν μεγάλην κατανάλωσιν τῶν τοιούτων ὑφασμάτων. Εἰς τὴν τελειοποίησιν δὲ της τέχνης ταύτης ὀρεῖται και ἡ πάνομοιότης και ἀκριβεία τοῦ κεχαραγμένου σχεδίου ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων παρ' ἡμῖν ὑφασμάτων, ἐφ' ὧν ἴσως τετυπωμένα μονόδραγμα Ἑλληνικὰ χαρτονομίσματα, και τὰ ὀποια μικροῦν δεῖν ἐκυκλοφοροῦν ὡς πραγματικὰ τῶν Τραπεζῶν, ἐὰν μὴ ἡ Ἀστυνομία ἐπρόλαμβαν νά κατάσχῃ αὐτὰ, στερηθῆσα ὀπῶν τὸ ὡραῖον φῦλον της εὐχαριστήσεως νά περιβληθῇ διὰ χαρτονομισμάτων.

παραφόρος τὴν ἐρωμένην εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὅτε φοβερὰ βροντῆ τὸς ἐξήγαγε της ἀνεκδιήγητου ἐκστάσεως, ἐν ἣ ἴσαν βεθυθιμένοι. Βαρεῖα ὀσμὴ θεῖου διεχύθη στιγμιαίως ὑπὸ τῶν ἐπιτυμβίους θόλους, οἷτινες ἔσειοντο ἐκ θεμελιῶν, και δὲ ὁ Φρίτζ ἀνέλαθεν ἀρκούσας δυναμείας ὅπως ἐγροθῇ, ὁ Σατανᾶς εὐρίσκετ ἐνώπιόν του.

— Νέε, τῷ ἀνέκραξε μετὰ καρχασμοῦ φρικαλέου, μοὶ ἀνέκεις. Ἡ εἰσοδος εἰς τὸν ἅγιον τόπον μοὶ εἶνε ἀπαγορευμένη· ἀλλ' ἐνταῦθα δεν ὑπάρχει ἀγιασματήριον, και εἶμαι εἰς τὸν οἶκόν μου. Πρὸ ὀλίγου διεπραξῆς φρικτὴν ἱεροσυλίαν· ἰδοὺ παρατήρησον τὸ πτώμα της συνενοχοῦ, ἥτις ἤδη ἐπιμαρῆθη. Ὡς πρὸς σέ, Φρίτζ, εἰσαῖ ἰδικός μου ψυχῆ τε και σώματι. Ἐν τούτοις εἶμαι καλὸς διάβολος και θέλω νά σοὶ φανῶ ὠφέλιμος. Ποῖα κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην θὰ εἶνε ἡ μεγίστη εὐτυχία σου; — Ν' ἀποδώσω τὴν ζωὴν εἰς τὴν Ἐανθοῦλαν. — Τοῦτο ἤδη ἐγένετο καθ' ἣν στιγμήν σὺ διατυπώνεις τὴν εὐχὴν ταύτην, ἐκείνη διέβη τὸ κατώφλιον της μονῆς τῶν Οὐρουσουλινῶν ἐν Γάνδη, και ἐκεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος τὴν ὑλκα τῶν Νεκρῶν θά δύνασαι νά τὴν ἀνευρίσκῃς. — Ἀθήναι, ὑπέλαθεν ὁ νέος, εἶμαι δούλος σου.))

Μόλις ἡ συμφωνία αὕτη ἐκλείσθη, ἡ γῆ ἠνεώθη ὑπὸ τῶς πόδας τοῦ Σατανᾶ. Αὐτοστιγμῆ γεγονὸς ἐκτακτον συνέβαιεν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ της Βρύγης. Ὁ θερμοστῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις ἐμῆλτε νά τεθῇ εἰς κίνησιν, αἰφνης ἐγένετο ἀφαντος. Ὅθεν ἡ ἀμαξοστοιχία αὕτη ἦτο ὠρισμένως ἡ καταχθόνιος ἀμαξοστοιχία, ἥς τὴν ἀέναντον κυριότητα εἶχε λάβει παρὰ Θεοῦ ὁ Διάβολος. Νέος τις παρουσιάζεται ἐν ἀντικαταστήτῳ τῶν θερμοστῆς γίνεται δεκτός ἀνευ δυσκολίας και ὄρηξ δι' ἐνὸς ἀλματος ἐπὶ τὴν μηχανήν. Σურγμός ὄξύς, οἷον οὐδέποτε ἀκόμη εἶχον ἀκούσει, δίδει τὸ σημεῖον της ἀνεχωρήσεως.

Ἐνθ' ἐξέρχονται της ἀποβάθρας, ἄς φωτογραφῶμεν τὴν καταχθόνιον ἀμαξοστοιχίαν, ἐν ἣ ὁ Φρίτζ ἐγκαθιδρύθη ὡς θερμοστῆς, και ἄς μὴ λησμονώμεν ὅτι αὐτός ὁ Διάβολος τὴν κατεσκεύασεν. Ἐν τῇ πρώτῃ αἰθούσῃ της σιδηροδρομικῆς ἀμαξῆς δύο νεόνυμφοι πρὸ ὀλίγου συνεωθέντες ἐν τῷ βωμῷ ἤγοντο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸν ὄρατον οὐρανὸν της Ἰταλίας. Ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ρωμαίου και της Ἰουλίης, ἐπὶ τινος τῶν ἐξωστῶν ἐκείνων, οἷτινες εἶνε κατάπλεσι ἐρωτικῶν ἀναμνήσεων, ἐν τῷ μυστηριῶ τῶν εὐδῶν νυκτῶν περικλυζόμενοι ὑπὸ της μαγευτικῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν τῷ Ἐδέμ τούτῳ τῶν εὐτυχῶν ἐραστῶν ἤθελον νά συμμειξῶσι τὰς δύο ψυχὰς των διακαυομένας ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπερ ἔφλεγε δι' ἔρωτος θεῖου τὴν καρδίαν της ἁγίας Τερέζας. Εἰς τὰ ἀκόλουθα διαχωρισάμεθα μίαν ἀγγλίαν μετὰ τῶν δύο θυγατέρων της, μίαν ἑταῖρα περπαλούσαν καποικινῶ τινί, πορρωτέρω εἰς ἀμερικανὸς καλλιεργητῆς μετὰ τοῦ νέγγρου του. Τέλος εἰς τὴν τελευταίαν σιδηροδρομικὴν ἀμαξῶν εἰς λοχαγὸς ζουάβος, εἰς ἀρχηγὸς ἀραβ, εἰς ἰνδὸς και μίαν...

N. ΣΩΦΟΚΛΕΗΣ

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

II

Η ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑ

III

Εἴπομεν ἤδη ὅτι ἡ καλλιτεχνικὴ φαντασία της νεάνιδος εἶχε τραπῆ· βαθῆως ὑπὸ της ἀφώνου λατρείας τοῦ Φρίτζ. Ὅρα κῆν ἐκ γενετῆς τὸ γλυκὺ και ἀσπῆ πλάσμα, ὡς κλῶν κεχωρισμένος τοῦ στελέχους του, ὄφειλε νά περιπατῆ εἰς τὸν πρῶτον ἄγκαστον κορμόν, ὅστις θά παρουσιάζετο εἰς αὐτό. Παρῶθεν ἐν ὀλίγῃ διαχύσει ψυχῆς σφραγίσθη, καρδίας ἐπιούσης θραυσθῆ ἐς ἔρωτος. Ὁ Φρίτζ ἐσφαγγε...

παραφόρος τὴν ἐρωμένην εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὅτε φοβερὰ βροντῆ τὸς ἐξήγαγε της ἀνεκδιήγητου ἐκστάσεως, ἐν ἣ ἴσαν βεθυθιμένοι. Βαρεῖα ὀσμὴ θεῖου διεχύθη στιγμιαίως ὑπὸ τῶν ἐπιτυμβίους θόλους, οἷτινες ἔσειοντο ἐκ θεμελιῶν, και δὲ ὁ Φρίτζ ἀνέλαθεν ἀρκούσας δυναμείας ὅπως ἐγροθῇ, ὁ Σατανᾶς εὐρίσκετ ἐνώπιόν του.

— Νέε, τῷ ἀνέκραξε μετὰ καρχασμοῦ φρικαλέου, μοὶ ἀνέκεις. Ἡ εἰσοδος εἰς τὸν ἅγιον τόπον μοὶ εἶνε ἀπαγορευμένη· ἀλλ' ἐνταῦθα δεν ὑπάρχει ἀγιασματήριον, και εἶμαι εἰς τὸν οἶκόν μου. Πρὸ ὀλίγου διεπραξῆς φρικτὴν ἱεροσυλίαν· ἰδοὺ παρατήρησον τὸ πτώμα της συνενοχοῦ, ἥτις ἤδη ἐπιμαρῆθη. Ὡς πρὸς σέ, Φρίτζ, εἰσαῖ ἰδικός μου ψυχῆ τε και σώματι. Ἐν τούτοις εἶμαι καλὸς διάβολος και θέλω νά σοὶ φανῶ ὠφέλιμος. Ποῖα κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην θὰ εἶνε ἡ μεγίστη εὐτυχία σου; — Ν' ἀποδώσω τὴν ζωὴν εἰς τὴν Ἐανθοῦλαν. — Τοῦτο ἤδη ἐγένετο καθ' ἣν στιγμήν σὺ διατυπώνεις τὴν εὐχὴν ταύτην, ἐκείνη διέβη τὸ κατώφλιον της μονῆς τῶν Οὐρουσουλινῶν ἐν Γάνδη, και ἐκεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος τὴν ὑλκα τῶν Νεκρῶν θά δύνασαι νά τὴν ἀνευρίσκῃς. — Ἀθήναι, ὑπέλαθεν ὁ νέος, εἶμαι δούλος σου.))

Μόλις ἡ συμφωνία αὕτη ἐκλείσθη, ἡ γῆ ἠνεώθη ὑπὸ τῶς πόδας τοῦ Σατανᾶ.

Αὐτοστιγμῆ γεγονὸς ἐκτακτον συνέβαιεν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ της Βρύγης. Ὁ θερμοστῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις ἐμῆλτε νά τεθῇ εἰς κίνησιν, αἰφνης ἐγένετο ἀφαντος. Ὅθεν ἡ ἀμαξοστοιχία αὕτη ἦτο ὠρισμένως ἡ καταχθόνιος ἀμαξοστοιχία, ἥς τὴν ἀέναντον κυριότητα εἶχε λάβει παρὰ Θεοῦ ὁ Διάβολος. Νέος τις παρουσιάζεται ἐν ἀντικαταστήτῳ τῶν θερμοστῆς γίνεται δεκτός ἀνευ δυσκολίας και ὄρηξ δι' ἐνὸς ἀλματος ἐπὶ τὴν μηχανήν. Σურγμός ὄξύς, οἷον οὐδέποτε ἀκόμη εἶχον ἀκούσει, δίδει τὸ σημεῖον της ἀνεχωρήσεως.

Ἐνθ' ἐξέρχονται της ἀποβάθρας, ἄς φωτογραφῶμεν τὴν καταχθόνιον ἀμαξοστοιχίαν, ἐν ἣ ὁ Φρίτζ ἐγκαθιδρύθη ὡς θερμοστῆς, και ἄς μὴ λησμονώμεν ὅτι αὐτός ὁ Διάβολος τὴν κατεσκεύασεν. Ἐν τῇ πρώτῃ αἰθούσῃ της σιδηροδρομικῆς ἀμαξῆς δύο νεόνυμφοι πρὸ ὀλίγου συνεωθέντες ἐν τῷ βωμῷ ἤγοντο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸν ὄρατον οὐρανὸν της Ἰταλίας. Ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ρωμαίου και της Ἰουλίης, ἐπὶ τινος τῶν ἐξωστῶν ἐκείνων, οἷτινες εἶνε κατάπλεσι ἐρωτικῶν ἀναμνήσεων, ἐν τῷ μυστηριῶ τῶν εὐδῶν νυκτῶν περικλυζόμενοι ὑπὸ της μαγευτικῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν τῷ Ἐδέμ τούτῳ τῶν εὐτυχῶν ἐραστῶν ἤθελον νά συμμειξῶσι τὰς δύο ψυχὰς των διακαυομένας ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπερ ἔφλεγε δι' ἔρωτος θεῖου τὴν καρδίαν της ἁγίας Τερέζας. Εἰς τὰ ἀκόλουθα διαχωρισάμεθα μίαν ἀγγλίαν μετὰ τῶν δύο θυγατέρων της, μίαν ἑταῖρα περπαλούσαν καποικινῶ τινί, πορρωτέρω εἰς ἀμερικανὸς καλλιεργητῆς μετὰ τοῦ νέγγρου του. Τέλος εἰς τὴν τελευταίαν σιδηροδρομικὴν ἀμαξῶν εἰς λοχαγὸς ζουάβος, εἰς ἀρχηγὸς ἀραβ, εἰς ἰνδὸς και μίαν...

Table with columns: Αύγουστος, Ημερομηνία, N. H., Ημέρα, Ημερολογίον. Contains dates from 27 to 31 August and corresponding events.

Ανατολή 5.28'. Δύσις 6.32'. Μέγεθος Ημέρας 13.4

ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΒΔΟΜΑΔΟΣ

15 Αύγουστου. Περί της Κοιμώσεως της Θεοτόκου... 16 Αύγουστου. Κατά την ημέραν ταύτην, έφθινον των άλλων άγιων και των θεωρητικών πράξεων...

16 Αύγουστου. Κατά την ημέραν ταύτην, έφθινον των άλλων άγιων και των θεωρητικών πράξεων... 20 Αύγουστου. Ο άγιος προσήτης Σαμουήλ...

21 Αύγουστου. Ο άποστολος Έδουαρκός... 22 Αύγουστου. Ο άποστολος Έδουαρκός... 23 Αύγουστου. Ο άποστολος Έδουαρκός...

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εν τῇ Εφημ. της Κυβερνήσεως έδημοσιεύθησαν οι νόμοι : περί κυρώσεως του έν

Βερολίνο ψηφισθέντος κανονισμού της διεθνούς τηλεγραφικής υπηρεσίας... 24 Αύγουστου... 31 του αυτού μηνός...

ΕΓΧΟΡΙΑ

Κατά την εγκριθείσα παραπολιτισμικόν του Δήμου Αθηναίων... 24 Αύγουστου... 31 του αυτού μηνός...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Οι αι εξωτερικαί ειδήσεις της ληγομένης εβδομάδος συγκεντρώνονται εις τὰ έν Βουλγαρία συμβαινόντα... Η κυβερνήσις συνεβλήθη μετά της Ιταλικής ατμαποικικής εταιρείας...

ογέσιν, η δε Τουρκία, τη εισηγήσει της Ρωσίας, προτεκόμενόν τον ηγεμόνα ν' απέλθῃ της Βουλγαρίας.

ΚΑΙΛΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Γ. Σ. Ένα 5 θ α. Έάν μάς έτιμάρτε διά μιάς επιστολής, θα σας εξηγήσωμ διά τῆς ἀντικατάστασης... Η ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ... Η ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ...

Η ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ... Η ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ... Η ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ...